

Trojicu františkánov napĺňa pomoc iným

Brat Zachej z Pukanca, brat Rajmund z Levíc a brat Cyprián. Sú členmi rehole Menších bratov františkánov. V Leviciach hovorili o svojom poslaní.

LEVICE. Stretnúť sa s členmi rehole Menších bratov Františkánom bolo možné 29. marca v Tekovskej knižnici. Trojicu mladých rehoľníkov si pozvali do Levíc na besedu k aktuálnej téme Európskemu roku dobrovoľníctva.

Jeden z Levíc, druhý z Pukanca

Do rádu starého takmer osemdesiat rokov, založeného svätým Františkom z Assisi, sa rozhodli vstúpiť aj Levičan Ján Lehocký, rehoľným menom brat Rajmund a Pukančan Lubomír Lalík, ako brat Zachej. Obaja so svojim spolubratom Cypriánom pochádzajúcim z Prešova hovorili v Leviciach o tom, prečo ich napĺňa pomáhať iným. Podľa vzoru svojho zakladateľa sa venujú práci s bezdomovcami, Rómami i ťažko chorými. Sú vždy tam, kde je to práve potrebné.

Vieru našiel v dospelosti

Brata Zacheja viažu s Pukancom silné rodinné putá. Hoci vyrastal v Banskej Štiavnici, jeho mama a stará mama pochádzajú práve z Pukanca. Tu trávil každé prázdniny i víkendy a v čase voľna sa vracia najradšej sem. „Som veľký lokálpatriot. Pukanec a ľudí v ňom mám veľmi rád. Vyrastal som v katolíckej rodine, nepraktizujúcej. Až po osemnástom roku som sa obrátil a začal hľadať vieru,“ povedal o sebe. Šesť rokov po obrátení vstúpil do rehole Menších bratov františkánov. Skutoč-

Beseda s františkánmi

S levickými študentmi hovorili o živote v reholi bratia Zachej, Rajmund a Cyprián.

FOTO: (SAK)

nosť, že aj jeho ujo bol františkánom, zistil až po rozhodnutí sa pre túto rehoľu. „Jej zakladateľ sv. František kládol dôraz na chudobu a odpútanie sa od materiálnych vecí. Ani ja som bohatstvo nevnímal ako šťastie,“ hovorí brat Zachej.

Solidárnosť a spoluprežívanie

V rámci rehole pôsobí druhý rok v Bratislave. „Špecifickosť tejto rehole je práve v tom, že nemáme jedno určené pôsobenie. Keď niekto cíti povolanie, kam ho to ťahá, môže sa tomu aj venovať,“ hovorí. On sám pracuje v nemocnici na onkologickom oddelení u dospelých pacientov. Brat Rajmund sa venuje bezdomovcom i práci s mládežou, brat Cyprián pomáha tiež ľuďom bez strechy nad hlavou. „Aj keď v mladosti sa mi priecilo hoci i umyť riad, tu prebalujem, kŕmim chorých, prevádzam ich na vyšetrenie a problém mi to nerobí,“ hovorí. S prácou na onkológii sa prvýkrát stretol v prvom roku rehoľného života, kde mali

možnosť chodiť k ťažko chorým. Vzťah k nej nadobudol postupne. Je vyučený kameňár na levickej škole. Počas štúdia ešte netušil, akým smerom sa bude jeho život uberať. „Spomedzi asi 70 bratov som jediný, kto sa venuje práve onkologickým pacientom. Chcel by som túto prácu robiť dlhodobo a urobiť si zdravotnícku školu. Sú tu veľmi vážne stavy, často s pacientmi ani nehovorím, len som pri nich. Pomáham im tak niesť ich chorobu. Oni cítia, že na ňu nie sú sami. Len v tichu sedieť je často najdôležitejšie, sú vďační za to, že pri nich niekto je,“ hovorí.

Pacientom hodinky tikajú inak, ako tie naše. Na otázku, prečo na onkológiu chodí, bez zaváhania odpovedá - pre pacientov, ale aj sám pre seba. „Idem obohatiť a odchádzam od nich obohatený. Keď vidím ich problémy, moje sú pri nich nič. Sám v tejto práci rastiem a rozvíjam sa,“ dodáva.

Relaxujú pri hodinách a minciach

Jeho slová potvrdzuje aj brat

Brat Zachej

Do rodného Pukanca sa stále rád vracia.

Rajmund. „V reholi je veľká miera slobody pre dobrovoľníctvo. Každý si vyberie to, v čom sa nájde. Venujeme sa rôznym činnostiam a každý má popri tom aj svoje koničky, záľuby. Ja sa napríklad rád venujem oprave hodín, brat Zachej je numizmatik, zbiera mince,“ hovorí s úsmevom. „Keďže rád pomáham druhým, podávať ruku tým, ktorí ju vystierajú, ma napĺňa. Okrem praktickej pomoci vo forme ošatenia, obuvi a stravy ale ľudia bez strechy nad hlavou často potrebujú práve vypočuť a dostať odozvu. Nesmierne ma tiež teší, že napríklad v Trnave sme už aj konkrétne pomohli niekoľkým ľuďom a prestali z nich byť bezdomovci,“ dodal brat Rajmund.

Odpoveď na otázku, z čoho čerpajú silu oni v tejto náročnej práci, majú jasnú. Z vedomia, že sú tu pre niekoho. Pretože pokiaľ nemá človek pozitívny postoj k druhému a nemá rád ľudí, skrachuje veľmi rýchlo.

MILENA SAKOŠOVÁ